

KU LEUVEN

Campus Gasthuisberg

Szállás

Elég merész voltam, és facebookra írtam ki pár leuveni csoportba, hogy 2 hónapra keresek szobát, tud-e valaki segíteni ebben. Sokan írtak vissza, bár nagyrészüket drága volt számomra. De így végülis sikerült 290 €/hóért találnom egy szuper szállást a belvárosban... Amúgy a studenthousing sem rossz, és ne félj kotot bérelni Heverleeben sem, ez van a kórházhoz a legközelebb, és kicsit olcsóbb, mint a belváros (Kaszer-lo egy kicsit messzebb van, de ott is sok diák lakik még)

Közlekedés

Belgiumba repülővel mentem, WizzAir jegyek nem túl drágák. Brüsszelben meg kellett tanulnom, hogy Louivan és Leuven egy és ugyanaz. Csak hát vallom meg flamand.... Amúgy érdemes Go-Passt venni, ez 51€ és 10 egyirányú utazásra érvényes. Abszolút megéri, minden nagyváros megközelíthető vonattal, és ugye Brugge-t, Ghentet, Antwerpent és Ostendet, meg persze Brüsszelt nem érdemes kihagyni :-).

9 hét Belgium legnagyobb kórházában

Másodéves koromban döntöttem el, hogy szigorló gyakorlataim egy részét Leuvenben szeretném eltölteni az Erasmus programon keresztül. Izgatottan vágtam bele a készülődésbe, és próbáltam nem megfáradni a rengeteg papírmunkában, de örömmel jelenthetem, minden egyes lépés és nehézség megérte azt, amit ez a gyakorlat adott számomra. 5 hetet töltöttem el a kórház szülészet-nőgyógyászat osztályán, ami minden várakozásomat felülmúlta. 2 hétig az ambulancián voltam, ahol az orvosok nagyon kedvesen fogadtak, mindenki szívesen foglalkozott velem, nagyon sokat tanulhattam. A legtöbb beteg természetesen hollandul (flamandul) beszélt, de akadt franciául, sőt nagyon sok angolul beszélő páciens is. Szerencsémre a holland orvosi szaknyelv nem sokban tér el a német nomenclaturáktól, így elég sokat lehetett érteni az orvos-beteg kommunikációból is, de minden páciens után összefoglalták nekem, hogy mi is történt, mi volt a baj, mit javasoltak a továbbiakban. Külön élmény volt számomra a nagyon színes beteganyag, és az orvosok hozzáállása a problémákhoz-pl. egy HIV pozitív kismama várandósságának menedzselése rutin feladatnak számított.

Ha Erasmus akkor társaság....

Sajnos először nem igazán tudtam, hogy hol talállok társaságot, de aztán találtam pár jó doglot. Íme:

- Buddy program: már kiindulás előtt érdemes az egyetem honlapján buddyt igényelni. Ő egy személyi cimbi lesz, aki segít Neked beilleszkedni, normális tejet venni a boltban, megmutatja az olcsó menzákat, és bármi problémád akad segít.
- ESN Leuven: facebook csoport. Csatlakozz, és minden programot láatsz. Kirándulások minden felé-Lille, Ghent, Brüsszel, Hasselt. Voltam velük színházban, de jenever fesztiválon is, szombati partyk, remek nemzetközi társaság. Az irodájuk a Pangeaban van, 10€ a tagsági díj, amiért kapsz egy nagy csomagot minden jóval, meg egy tagsági kártyát a későbbi programokon való részvételig. Egy Cantust se hagyj ki!
- Pangea: az első hely amit meg kell keresned. A nemzetközi diákok fóruma. Nem a legnagyobb durranás, de kezdetnek nem rossz, és van ingyen kávé és tea. Mellette az Agora, a tanulás fóruma :-).

Engedtek vizsgálni is, amitől a páciensek sem ijedtek meg, sőt rögtön angolra váltottak, hogy könnyebb legyen nekem. Volt, hogy elakadtam az adminisztrálásban (nem értettem a holland programot) de akkor is rögtön segítettek, és fordítottak mindent. A két hét ambulancia után a műtőkbe kerültem, ahol rögtön az első nap elvarázsoltak a technikáik. Nagyon sok onkológiai műtéten vehettem részt, de akadtak laseres endometriosis, inkontinencia, és egyéb jóindulatú műtétek is. A laparaskópos onkosebészetük teljesen levett a lábamról, erre már csak egy ráadás volt a Da Vinci robotsebészetbe való bepillantás. A professzorok is kedvesen álltak hozzám, mindenben segítettek, és mindenki próbálta velem megszerettetni a saját kis területét - azt hiszem túlzott sikerrel is... Hivatalosan nem kötötték meg, hogy mennyit kell órázamban benn lennem, én a helyi szokásokhoz alkalmazkodtam, és napi 10-12 órát biztosan a kórházban töltöttem.

A második gyakorlatom 2 hét aneszteziológia volt, ahol a supervisorom már várt rám, hisz ahogy említette, mindig nagyon örül a magyar hallgatóknak. Ez a két hét volt talán a legjobban összeszedettebb, az aneszteziológia szinte minden részébe bepillantást nyerhettem. Megtanítottak intubálni, videolaryngoscopot használni, az altatógépet kezelni, beteget monitorozni, az egyszerű sedációtól a mély anesztéziáig mindent megmutattak. Itt szerencsém volt nagyon sok műtétet végigkövetni, többek között májtranszplantáción, laparaskópos colontumorsebészetben, és idegsebészeti beavatkozásokon részt venni, ahol igaz, hogy aneszteziológiai gyakorlaton voltam, de az adott diszciplína orvosai szintén szívesen bevontak a munkájukba, elmagyarázták a képképeken látható eltéréseket, műtét közben mindent megmutattak, hogy mi-hol van, sőt egy DBS programozásban is részt vehettem. De volt a spalettán gyermekszívsebészet, ortopédia, urológia, és fül-orr-gégészet is, amik között szabad átjárásom volt, és ezt az orvosok előszeretettel ki is használták, és mindenki megmutogatta a saját kis szakterületét. Mondjuk az összes műtőjük egy blokkban van, így nem volt nehéz az átjárás... Ez a szerencsés körülmény okozta a másik nagy kedvencemet: a multidiszciplináris team-ekben való műtéteket. Ahol egy nőgyógyász, egy urológus, egy hasi sebész és egy radiológus közösen műti a beteget, ki-ki a saját kompetenciájának megfelelően és nem szégyelték egymás segítségét kérni.

Az utolsó két hetemet pulmonologia gyakorlatra szántam. Sajnos a bürokrácia valahol elcsúszott, így az osztályon nem tudtak az érkezésemről, de szerencsére nagyon szövesem fogadtak ennek ellenére is. Itt a tüdőtranszplantációs osztályon voltam, majd a COPD-asthma-pneumonia-CF osztályon, és egy kicsit betekinhettem az onkológiai részébe is. Mindegyik osztályon egy-egy Assistentarzt-ot követtem, amikor pedig az osztályon nem volt semmi külön, akkor az ambulancián csatlakoztam

valamelyik orvoshoz. A témareferálókon többször volt vendégelőadó, aki angolul tartotta meg az előadását nagy örömmel, de ha hollandul volt is az előadás a diákok a szöveg akkor is angolul volt. A belgyógyászat-gyakorlatomhoz szükséges eset megírásában is lelkesen segítettek.

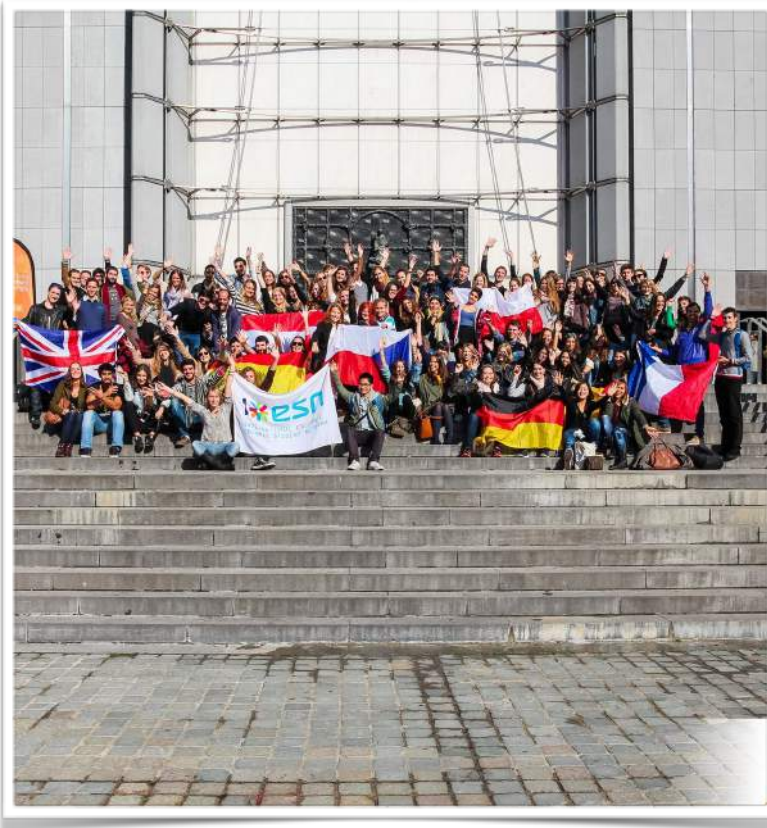
Össességében nagyon sokat tanultam az itt töltött idő alatt. Igazán megszerettem a rengeteg lehetőséget, amit ők tudnak nyújtani, nyíltabb lettem a problémák felé, és a problémamegoldó képességem is sokat fejlődött, nem beszélve a nyelvi biztonságról.

De tényleg csak a gyakorlatról szólt minden?

A napi 10-12 órás munkarend mellett

majdnem minden nap este hét-nyolc óra volt mire hazaértem. E mellett azért mégis akadt idő egy kicsit megtapasztalni az Erasmus életérzést, életem első mosoda-élményét megszerezni, nekivágni a nagyvilágnak és kirándulgatni a hétvégéken, és nagyon sok érdekes emberrel megismerkedni, és igazi barátokat szerezni.

Mivel szeptember elsejével kezdtem a gyakorlatot, ezért kezdetben nem volt sok lehetőségem társaságot keresni, mivel az egyetemi év Belgiumba idén szeptember 22-én kezdődött, és így az orientációs napok is csak akkor voltak amikor már két hete a gyakorlatomat csináltam. Igazából annyira ezt nem bántam, mert kicsit magabiztosabban tudtam a programokra menni, és már kiépítettem magamnak egy napi rutint a gyakorlathoz, csak abba kellett beillesztenem a friss programokat. Az orientációs napokon megkaptam a diákigazolványom, amihez járt egy helyi buszbérlet, kultúrkártya, amivel a helyi múzeumokban, koncerteken jelentős kedvezményt kaptam, sportkártya, amivel számtalan sportlehetőség közül választhattam, a vívástól a squashon át, az uszodai bérletig. Biciklit a VELO nevű hely ingyen kínál minden diáknak, 70€ a kaució, de ezt amikor visszaviszed a biciklit visszakapod. Ugyanez a helyzet a kórházi kártyával, azért is kell 25€-t kaucióba fizetned, amit a végén visszakapsz.

Összességében egy szuperül leszervezett egyetemi strukturába csöppentem bele, rengeteg kalanddal lettem gazdagabb. Ugyan az orvosokkal-orvostanhallgatókkal nem nagyon sikerült kiépítenem kórházon túli kapcsolatokat, de külön élmény volt egy olyan társaságban lenni, ahol a filozófia hallgatón át az atomfizikusig, de a szociális munkáson át a mérnökökön keresztül együtt vagyunk, és akár nem is egy kontinensen születteünk, de képesek vagyunk örülni egymásnak, és globális problémákat megbeszélni, megmutatni egymásnak a kultúránkat, ország- tematikus vacsorákat szervezni, vagy éppen csak a himnuszunkat elénekelni egymásnak, és rácsodálkozni arra mennyire csodálatos és sokszínű ez a világ. Rengeteget tanultam, nagyon sok olyan lehetőséget láttam, ami itthon sajnos nem elérhető, új diagnosztikus és terápiás utakat ismertem meg. Megtanultam, hogy tudnom kell a határaitam, és nem kell félnem segítséget kérnem, ugyanakkor magabiztosan kiállhatok egy-egy gondolatomért. Mert egy csapatban dolgozunk, és orvosként mindannyiunk közös céljának a betegek gyógyulását kell tekintenünk.

Köszönöm az Erasmus+-nak ezt a felejthetetlen lehetőséget!

Őszinte hálával:

Oroszlány Anita Gabriella